

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 50/24

Люксембург, 21 март 2024 г.

Решение на Съда по дело C-61/22 | Landeshauptstadt Wiesbaden

Задължителното включване на два пръстови отпечатъка в личните карти е съвместимо с основните права на зачитане на личния живот и на защита на личните данни

Въпреки това, тъй като регламентът, в който се предвижда тази мярка, е приет въз основа на погрешно правно основание, Съдът го обявява за невалиден, като същевременно запазва правните му последици най-късно до 31 декември 2026 г., за да може европейският законодател да приеме нов регламент въз основа на коректното правно основание

Задължителното включване на два пръстови отпечатъка в личните карти е съвместимо с основните права на зачитане на личния живот и на защита на личните данни. То е обосновано от целите да се противодейства на производството на подправени лични карти и на кражбата на самоличност, както и да се гарантира оперативната съвместимост на системите за проверка. Съдът обаче обявява регламента, в който се предвижда тази мярка, за невалиден, тъй като е приет въз основа на погрешно правно основание и следователно в съответствие с неправилната законодателна процедура. Поради сериозните отрицателни последици, които би имало обявяването му за невалиден с незабавно действие, Съдът запазва правните последици на регламента най-късно до 31 декември 2026 г. до влизането в сила на нов регламент.

Германски гражданин оспорва пред германски съд отказа на град Висбаден да му издаде нова лична карта, която да не включва пръстовите му отпечатъци.

Германският съд иска от Съда да провери валиден ли е регламентът на Съюза, който предвижда задължението за включване на два пръстови отпечатъка в носителя на информация на личните карти¹.

След задълбочена проверка Съдът констатира, че **задължението за включване на два пълни пръстови отпечатъка в носителя на информация на личните карти ограничава основните права на зачитане на личния живот и на защита на личните данни**, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Това включване обаче е обосновано от целите от общ интерес да се противодейства на производството на подправени лични карти и на кражбата на самоличност, както и да се гарантира оперативната съвместимост на системите за проверка. Всъщност то е подходящо и необходимо за изпълнението на тези цели, без да е непропорционално спрямо тях.

По-специално, доколкото позволява да се води борба с производството на подправени лични карти и кражбата на самоличност, включването на два пръстови отпечатъци може да допринесе както за защитата на личния живот на субектите на данни, така и по-общо за борбата с престъпността и тероризма. Освен това като позволява на гражданите на Съюза надеждно да установят самоличността си, то улеснява упражняването на правото им на свободно движение и пребиваване в Европейския съюз. Така

преследваните с включването цели имат особено значение не само за Съюза и държавите членки, но и за гражданите на Съюза.

Само включването на портретна снимка би представлявало по-малко ефективно средство за установяване на самоличността от това в допълнение към снимката да има два пръстови отпечатъка. Всъщност остаряването, начинът на живот, появата на болест или хирургическата намеса могат да променят анатомичните характеристики на лицето.

За сметка на това въпросният **регламент е приет въз основа на погрешно правно основание²** и следователно в съответствие с неправилната законодателна процедура, а именно обикновената процедура вместо специална законодателна процедура, която изисква по-специално единодушие в Съвета. **Ето защо Съдът обявява регламента за невалиден.**

При това положение **обявяването на регламента за невалиден с незабавно действие би могло да доведе до сериозни отрицателни последици за значителен брой граждани на Съюза и за тяхната сигурност** в пространството на свобода, сигурност и правосъдие. **Поради тази причина Съдът запазва правните последици на регламента до влизането в сила в разумен срок и най-късно на 31 декември 2026 г. на нов регламент**, приет въз основа на коректното правно основание.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст и евентуално резюме](#) на съдебното решение се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването му.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението могат да се намерят на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

¹ [Регламент \(ЕС\) 2019/1157](#) на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година относно повишаване на сигурността на личните карти на гражданите на Съюза и на документите за пребиваване, издавани на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства, които упражняват правото си на свободно движение.

² Всъщност Европейският парламент и Съветът са го приели на основание на член 21, параграф 2 ДФЕС относно правото на европейските граждани да се движат и пребивават свободно на територията на държавите членки. Коректното правно основание обаче е по-специалната разпоредба на член 77, параграф 3 ДФЕС, който се отнася до пространството на свобода, сигурност и правосъдие и по-специално до политиките относно контрола по границите, убежището и имиграцията. Тази последна разпоредба предвижда специална законодателна процедура, а именно единодушие в Съвета.